

lems Diæter og Reiseomkostninger bestemmes af Indenrigsministeriet og udredes af Statskassen. For Udskrifter eller Actsbefriavelser, vedkommende Landvæsen- eller Overlandvæsencommissiønernes Forhandlinger, betales 32 $\frac{1}{2}$ pr. Ark. De udfærdiges af Amtmanden.

§ 27.

Landvæsen- og Overlandvæsencommissiønernes Kjendelser ereqveres, forsaavidt de gaae ud paa Udredelse af Omkostninger eller andre Delsler eengang for alle, eller paa Anvendelse af Evangsmidler, af Kongens Foged efter de for Executioner i Almindelighed gjældende Regler, dog at en simpel Udskrift af Kjendelsen er tilstrækkelig. De til Terminer efter Aar og Dags Forløb forfaldne Delsler kunne inddrives i sin Tid uanset Kjendelsens Alder, naar kun ikke Aar og Dag er hengaaet efter Indtrædelsen af hver enkelt Termin, men Thinglæsningen af en saadan paa fortløbende Præstationer lydende Kjendelse skal ikke have den ved L. 5—3—18 og Pl. 18de Januar 1788 Randsdomme tillagte Virkning til at sætte Domsældte i Uraadigheds-tilstand.

Diæter og Reiseomkostninger samt andre Udlæg, som tilkomme Landvæsen- eller Overlandvæsencommissiønerne og ikke ere fastsatte i Kjendelsen, kunne inddrives ved Udpantning, og de nyde i alle Tilfælde samme Fortrindret som Retsgebyrer. Det staaer derhos til Formanden i en Landvæsencommissiøn eller Overlandvæsencommissiøn, om han dertil finder Anledning, at forlange af Requirenten Forskudsbetaling eller Sikkerhed.

§ 28.

Amtsraadet kan bevilge en Part, hvis Trang og Værdighed i Forbindelse med Sagens Vigtighed og Begrundethed giver Anledning dertil, fritagelse for at betale Omkostninger til Landvæsencommissiønernes eller Overlandvæsencommissiønernes Medlemmer, hvilke da udredes af Amtsrepartitionfondet.

§ 29.

Ved denne Lov ophæves de i Fordn. 23de April 1781 §§ 4, 30—33, saavel som

i senere Anordninger og Love givne Bestemmelser om Landvæsencommissiønernes Sammensætning, Forretningsgang og Omkostninger, samt ligeledes hvad der i kgl. Resol. af 15de November 1786 og Rentekammer-Promemoria af 14de Juli 1788 er bestemt om Landvæsencommissiønernes Bestallinger og Rang, hvorimod det, hvad selve Gjenstandene for deres Virksomhed angaaer, og de dertil sig knyttende særskilte Forkrifter har sit Forblivende ved det hidtil Gjældende. — Saa forbliver det ogsaa ved Bestemmelserne i Fr. af 3die Juni 1825, §§ 8, 9 og 11, ift. § 13, samt Lov af 14de April 1852, § 5, angaaende Rølleværker paa Landet.

Udvalgets Mindretals, Kleins, Forslag:

1) Skedetfor det indstillede Lovforslags 3 første Paragrafer sættes som § 1 følgende:

„For hvert Amtsraadsdistrict tilligemed de indenfor sammes Grændser liggende Kjøbstæder, hvilke i Henseende til Landvæsencommissiønsager blive at henregne dertil, besikkes af Indenrigsministeriet ifølge Indstilling af vedkommende Amtsraad et efter Districtets Udstrækning og øvrige locale Forhold nærmere fastsat Antal Landvæsencommissiøner. De nuværende Landvæsencommissiøner ophøre, forsaavidt de ikke paany besikkes, at fungere til den 1ste Mai 1859.“

2) Skedetfor Forslagets Paragrafer 12 og 13 sættes en Paragraph saalydende:

a) principaliter:

„Naar nogen af Parterne begjærer det, kan Landvæsencommissiønen bevilge Udsættelse til for den ordinaire Ret at føre Vidner til Dplysning i Sagen, ligesom Landvæsencommissiønen i Sager, som behandles efter offentlig Foranstaltning, kan foranledige Vidnesførsel anstillet ved Retten“;

i Forbindelse dermed maatte da Ordene: „saavel som Vidnesførsel for dem“ i Forslagets